

शिवपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रम्

Shivapadadi Keshanta Varnana Stotram

शिवपादादिकेशान्त वर्णन स्तोत्रम्

कल्याणं नो विधत्तां कटकतटलसत्कल्पवाहीनिकुञ्ज-
क्रीडासंसक्तविद्याधरनिवहवधूगीतरुद्रापदानः ।
तारैर्हृरम्भनादैस्तरलितनिनदत्तारकारातिकेडी
कैलासः शर्वनिर्वृत्यभिजनकपटः सर्वदा पर्वतेन्द्रः ॥१॥

यस्य प्राहुः स्वरूपं सकलदिविषदां सारसर्वस्वयोगं
यत्येषुः शार्ङ्गधन्वा समजनि जगतां रक्षणे जागरुकः ।
मौर्वी दर्वीकराणामपि य परिवृढः पूसयी सा य लक्ष्यं
सोऽव्यादव्याजमस्मानशिवमिदनिशं नाकिनां श्रीपिनाकः ॥२॥

आतङ्गावेगहारी सकलदिविषदामङ्घ्रिपद्माश्रयाणां
मातङ्गाद्युग्रदैत्यप्रकरतनुगलद्रक्तधाराक्तधारः ।
क्रूरः सूरायुतानामपि य परिभवं स्वीयभासा वितन्वन
घोराकारः कुठारो दृढतरदुरिताभ्याटवीं पाटयेन्नः ॥३॥

कालारातेः कराग्रे कृतवसतिरुरःशाणतातो रिपूणां
काले काले कुलाद्रिप्रवर्तनयया कल्पितस्नहलेपः ।
पायान्नः पावकार्यिःप्रसरसभभुभः पापहन्ता नितान्तं
शूलः श्रीपादसेवाभजनरसञ्जुषां पालनैकान्तशीलः ॥४॥

देवस्याङ्गाश्रयायाः कुलगिरिदुहितुर्नेत्रकोणप्रचार-
प्रस्तारानत्युदारान्पिपटिषुरिव यो नित्यमत्यादरेण ।
आधत्ते भङ्गितुङ्गैरनिशमवयवैरन्तरङ्गं समोदं
सोमापीडस्य सोऽयं प्रतिशतु कुशलं पाण्डिरङ्गः कुरङ्गः ॥५॥

कष्कप्रान्तावसञ्जत्कनकमयमहाघष्टिकाघोरघोचैः
कष्कारावैरकुष्ठैरपि भरितजगय्यकवालान्तरालः ।
यण्डः प्रोदष्टशृङ्गः ककुदकवलितोत्तुङ्गकैलासशृङ्गः
कष्के कालस्य वाहः शमयतु शमलं शाश्वतः शाक्करेन्द्रः ॥६॥

निर्ध्वानाम्बुधारापरिमणतरणीभूतलोलम्बपालीऽङ्गारैः
शङ्कराद्रेः शिभरशतदरीः पूरयन्मूरीघोचैः ।

शार्धः सौवर्णशैलप्रतिमपृथुवपुः सर्वविघ्नापहर्ता
शर्वाष्याः पूर्वसूनुः स भवतु भवतां स्वस्तिदो हस्तिवक्रः ॥७॥

यः पुष्यैर्देवतानां समजनि शिवयोः श्लाघ्यवीर्यैकमत्या
यन्नाम्नि श्रूयमाणे दितिजभटघटा भीतिभारं भजन्ते ।
भूयात्सोऽयं विभूत्यै निशितशरशिभापाटितकौञ्चशैलः
संसारगाधङ्गपोटरपतितसमुत्तारकस्तारकारिः ॥८॥

आरुढः प्रौढवेगप्रविजितपवनं तुङ्गं तुङ्गं तुरङ्गं
यैलं नीलं वसानः करतलविलसत्काष्ठकोदण्डकण्डः ।
रागद्वेषादिनानाविधमृगपटलीभीतिकृद्भूतभर्ता
कुर्वन्नाभेटलीलां परिलसतु मनः कानने मामकीने ॥९॥

अम्बोजाभ्यां य रम्भारथयरणलताद्रन्ध्रकुम्भीन्द्रकुम्भै-
र्बिम्बेनेन्दोश्च कम्बोरुपरि विलसता विद्रुमेणोत्पलाभ्याम ।
अम्बोदेनापि संभावितमुपजनिताऽम्बरं शम्बरारेः
शम्बोः संभोगयोग्यं किमपि धनमिदं संभवेत्संपदे नः ॥१०॥

वेणीसौभाग्यविस्मापिततपनसुतायारुवेणीविलासान
वाणीनिर्धूतवाणीकरतलविधृतोदारवीणाविरावान ।
येणीनेत्रान्तभङ्गीनिरसननिपुणापाङ्गोषानुपासे
शोणान्प्राणानुद्गृहप्रतिनवसुषमाकन्दलानिन्दुमौलेः ॥११॥

नृत्तारम्भेषु हस्ताहतमुरजघिमीधिक्कृतैरत्युदारै-
श्चितानन्दं विधत्ते सदसि भगवतः सन्ततं यः स नन्दी ।
याङ्गीशाद्यास्तथाऽन्ये यतुरगुणगणप्रीणितस्वामिसत्का-
रोत्कर्षोद्यत्प्रसादाः प्रमथपरिवृढाः सन्तु सन्तोषिणो नः ॥१२॥

मुक्ताभाषिक्वजालैः परिकलितमहासालमालोकनीयं
प्रत्युत्पानधरन्नेर्दिशि दिशि भवनैः कल्पितैर्दिङ्गपतीनाम ।
उद्यानैरद्रिकन्यापरिजनवनितामाननीयैः परितं
हृद्यं हृद्यस्तु नित्यं मम भुवनपतेर्धाम सोमार्धमौलेः ॥१३॥

स्तम्भैर्जम्भारिरत्नप्रवरविरचितैः संभृतोपान्तभागं
शुभ्रसोपानमार्गं शुचिमणिनिययैर्गुम्फितानल्पशिल्पम ।
कुम्भैः संपूर्णशोभं शिरसि सुघटितैः शातकुम्भैरपङ्कैः
शम्बोः संभावनीयं सकलमुनिजनैः स्वस्तिदं स्यात्सदा नः ॥१४॥

न्यस्तो मध्ये सभायाः परिसरविलसत्पादपीठाभिरामो
हृद्यः पादैश्चतुर्भिः कनकमणिमयैरुच्यकैरुज्ज्वलात्मा ।
वासोरत्नेन केनाप्यधिकमद्भुतरेषास्तृतो विस्तृतश्रीपीठः

पीडाभरं नः शमयतु शिवयोः स्वैरसंवासयोग्यः ॥१५॥

आसीनस्याधिपीठं त्रिजगदधिपतेरङ्घ्रिपीठानुषक्तौ
पाथोजालोगभाजौ परिमृदुलतलोल्लासिपद्मालिलेभौ ।
पातां पादावुभौ तौ नमदमरकिरीटोल्लसय्यारुहीर-
श्रेणीशोणायमानोज्ञत नभदशकोद्भासमानौ समानौ ॥१६॥

यन्नादो वेदवायां निगदति निभिलं लक्षणं पक्षिकेतुर-
लक्ष्मीसंभोगसौभ्यं विरचयति ययोश्चापरे रूपभेदे ।
शंभोः संभावनीये पदकमलसमासङ्गतस्तुङ्गशोभे
माङ्गल्यं नः समग्रं सकलसुभकरे नूपुरे पूरयेताम ॥१७॥

अङ्गे शृङ्गारयोनेः सपदि शलभतां नेत्रवह्नौ प्रयाते
शत्रोरुद्धृत्य तस्मादिषुधियुगमघो न्यस्तमग्रे किमेतत ।
शङ्कामित्थं नतानाममरपरिषदामन्तरङ्करयत्त-
संघातं यादु जङ्गायुगमभिलपतेरंहसा संहरेन्नः ॥१८॥

जानुद्धन्देन मीनध्वजनुवरसमुद्रोपमानेन साकं
राजन्तौ राजरम्भाकरिकरकनकस्तम्भसंभावनीयौ ।
उरु गौरीकराम्बोरुहसरससमामर्दनानन्दभाजौ
यादु दूरीकियेतां दुरितमुपयितं जन्मजन्मान्तरे नः ॥१९॥

आमुक्तानर्धरत्नप्रकरकरपरिष्वक्तकल्याणकाञ्ची-
दाम्ना बद्धेन दुग्धद्युतिनिययमुषा यीनपद्मभरेण ।
संवीते शैलकन्यासुयरितपरिपाकायमाने नितम्बे
नित्यं नर्नर्तुं यित्तं मम निभिलजगत्स्वामिनः सोममौलेः ॥२०॥

सन्ध्याकालानुरज्यदिनकरसरुया कालघौतेन गाढं
व्यानङ्गः स्निग्धमुग्धः सरसमुदरबन्धेन वीतोपमेन ।
उदीपैः स्वप्रकाशैरुपयितमहिमा मन्मथारेरुदारो
मध्यो मिथ्यार्थसद्ग्रह मम दिशतु सदा सङ्गतिं मङ्गलानाम ॥२१॥

नाभीयकालवालान्नवनवसुषमादोहदश्रीपरीता-
दुद्रयन्ती पुरस्तादुदरपथमतिक्रम्य वक्षः प्रयान्ती ।
श्यामा कामागमार्थप्रकथनलिपिवद्भासते या निकामं
सा मां सोमार्धमौलेः सुभयतु सततं रोमवल्लीमतल्ली ॥२२॥

आश्लेषेष्वद्रिजायाः कठिनकुयतटीलिप्तकाश्मीरपङ्क-
व्यासङ्गाद्यदुदरकंठुतिभिदुपयितस्पर्धमुद्गमहृद्यम ।
दक्षारातेरुदुढप्रतिनवमणिमालावलीभासमानं
वक्षो विक्षोभिताधं सततनतिजुषां रक्षतादक्षतं नः ॥२३॥

वामाङ्के विस्फुरन्त्याः करतलविलसय्यारुरक्तोत्पलायाः
कान्ताया वामवक्षोर्दुहभरशिभरोन्मर्दनव्यग्रमेकं |
अन्यांस्त्रीनप्युदारान्वरपरशुमृगालङ्कृतानिन्दुमौले-
र्भाङ्गनाभङ्गहेमाङ्गमणिकटकानन्तरालोकयामः || २४ ||

सम्भ्रान्तायाः शिवायाः पतिविलयभिया सर्वलोकोपतापात-
संविञ्जस्यापि विष्णोः सरभसमुभयोर्वारण्येराण्यभ्याम |
मध्ये त्रैशङ्कवीयामनुभवति दशां यत्र हलालोष्मा
सोऽयं सर्वापदां नः शमयतु निययं नीलकण्ठस्य कण्ठः || २५ ||

हृदयरिन्द्रकन्यामृदुदशनपदैर्मुद्रितो विद्रुमश्री-
दुद्ध्योतन्त्या नितान्तं धवणधवणया मिश्रितो दन्तकान्त्या |
मुक्तामाणिक्यजालव्यतिकरसदृशा तेजसा भासमानः
सद्योजातस्य दद्यादधरमणिरसौ संपदां सञ्चयं नः || २६ ||

कर्णालङ्कारनानामणिकररुयां सञ्चयैरञ्जितायां
वर्ष्यायां स्वर्णपद्मोदरपरिविलसत्कणिकासन्निभायाम |
पद्म्यां प्राणवायोः प्रणतजनहृदम्भोजवासस्य
शंभोर्नित्यं नश्चित्तमेतद्विरयतु सुभे नासिकां नासिकायाम || २७ ||

अत्यन्तं भासमाने रुचिरतररुयां सङ्गमात्सन्मणीना-
मुद्यय्यष्टांशुधामप्रसरनिरसनस्पष्टअदृष्टापदाने |
भूयास्तां भूतये नः करिवरजयिनः कर्णपाशावलम्बे
भक्तालीभालसञ्जञ्जनिमरणलिपेः कुण्डले कुण्डले ते || २८ ||

याभ्यां कालव्यवस्था भवति तनुमतां यो मुषं देवतानां
घेषामाहुः स्वर्गं जगति मुनिवरा देवतानां त्रयीं ताम |
दुद्राणीवक्रपङ्केदुहसततविहारोत्सुकन्टीवरेभ्य-
स्तेभ्यस्त्रिभ्यः प्रणामाञ्जलिमुपरयये त्रीक्षण्येक्षणेभ्यः || २९ ||

वामं वामाङ्गाया वदनसरसिजे व्यावलद्बल्लभाया
व्यानम्रेष्वन्यदन्यत्पुनरलिकभवं वीतनिःशेषरौक्ष्यम |
भूयो भूयोऽपि मोहान्निपतदतिदयाशीतलं यूतभाषे
दक्षारेरीक्षणानां त्रयमपहरतादाशु तापत्रयं नः || ३० ||

यस्मिन्नर्धेन्दुमुग्धद्युतिनिययतिरस्कारनिस्तन्द्रकान्तौ
काश्मीरक्षोदसङ्कल्पितमिव रुचिरं चित्रकं भाति नेत्रम |
तस्मिन्बुल्लीलचिल्लीनटवरतदुष्णीलास्यरङ्गायमाणे
कालारेः झलदृशे विहरतु हृदयं वीतयिन्तान्तरं नः || ३१ ||

स्वामिन गङ्गामिवाङ्गीकुरु तव शिरसा मामपीत्यर्थयन्ती
धन्यां कन्यां भरांशोः शिरसि वहति किंन्वेष कारुष्यशाली ।
एत्थं शङ्कां जनानां जनयदतिघनं कैशिकं कालमेघ-
ख्ययं भूयाद्गुदारं त्रिपुरविजयिनः श्रेयसे भूयसे नः ॥३२॥

श्रृङ्गाराकल्पयोग्यैः शिभरिवरसुतासत्सभीहस्तलूनैः
सूनैराबद्धमालावलिपरिविलसत्सौरभाकृष्टभृङ्गम ।
तुङ्गं माणिक्यकान्त्या परिहसितसुरावासशैलेन्द्रश्रृङ्गं
सङ्घं नः सङ्कटानां विघटयतु सदा काङ्कटीकं डिरीटम ॥३३॥

वकाकारः कलङ्की जडतनुरहमप्यङ्घ्रिसेवानुभावा-
दुत्तंसत्वं प्रयातः सुलभतरधृष्टास्यन्तिनश्चन्द्रमौलेः ।
तत्सेवन्तां जनौघाः शिवमिति निजयाऽवस्थयैव ब्रुवाणं
वन्दे देवस्य शंभोर्मुकुटसुघटितं मुग्धपीयूषभानुम ॥३४॥

कान्त्या संकुल्लमल्लीकुसुमघवणया व्याप्य विश्वं विराजन्
वृत्ताकारो वितन्वन मुहुरपि य परां निर्वृतिं पादभाजाम ।
सानन्दं नन्देदोष्णा मणिकटकवता वासमानः पुरारेः
श्वेतखत्राभ्यशीतद्युतिरपहरतादस्तापदा नः ॥३५॥

दिव्याकल्पोज्ज्वलानां शिवगिरिसुतयोः पार्श्वयोराश्रितानां
दुद्राणीसत्सभीनामतितरलकटाक्षाञ्जलैरश्रितानाम ।
उद्वेल्लद्वाहुवल्लीविलसनसमये यामरान्दोलनीनामुद्धृतः
कङ्कणालीवलयकलकलो वारयेदापदो नः ॥३६॥

स्वर्गौकःसुन्दरीणां सुललितवपुषां स्वामिसेवापराणां
वल्गाङ्गुष्ठाणि वक्राम्बुजपरिविगलन्मुग्धगीतामृतानि ।
नित्यं नृत्तान्युपासे भुजविधुतिपदन्यासभावावलोक-
प्रत्युद्यत्प्रीतिमाद्यत्प्रमथनटनटीदत्तसम्भावानानि ॥३७॥

स्थानप्राप्त्या स्वराणां किमपि विशदतां व्यञ्जयन्मञ्जुवीणा-
स्वानावच्छिन्नतालकमममृतमिवास्वाद्यमानं शिवाभ्याम ।
नानारागातिहृद्यं नवरसमधुरस्तोत्रजातानु विद्धं
गानं वीणामहर्षेः कलमतिललितं कर्णपूरायतां नः ॥३८॥

येतो जातप्रमोहं सपदि विदधती प्राणिनां वाणिनीनां
पाणिद्वन्द्वग्राग्रात्सुललितरश्मितस्वर्णतालानुङ्गला ।
स्वीयारावेण पाथोधररवपटुना नादयन्ती मयूरी
मायूरी मन्दभावं मणिमुरजभवा मार्जना मार्जयेन्नः ॥३९॥

देवेभ्यो दानवेभ्यः पितृमुनिपरिषत्सिद्धविद्याधरेभ्यः

साध्येभ्यश्चारण्येभ्यो मनुजपशुपतज्जातिकीटादिकेभ्यः ।
श्रीकैलासप्रज्ञास्तृणवितपिमुष्माश्चापि ये सन्ति तेभ्यः
सवभ्यो निर्वियारं नतिमुपरयये शर्वपादाश्रयेभ्यः ॥४०॥

ध्यायन्नित्यं प्रभाते प्रतिदिवसमिदं स्तोत्ररत्नं पठेद्यः
किंवा ब्रूमस्तदीयं सुचरितमथवा कीर्तयामः समासात् ।
सम्पज्जातं समग्रं सदसि बहुमतिं सर्वलोकप्रियत्वं
सम्प्राच्यायुःशतान्ते पदमयति परब्रह्मणो मन्मथारेः ॥४१॥

एति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
श्रीमच्छंकराचार्यस्य कृतम्
शिवपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

www.shaivam.org
